

ת"פ 47020/12/13 - מדינת ישראל נגד דרור כהן - התייצב

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
ת"פ 47020-12-13 מדינת ישראל נ' כהן
לפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוני מודריק
נגד
הנאשם
דרור כהן - התייצב
ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני

10 בפברואר 2014

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

א. פתח דבר

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בניסיון שידול להצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא בצירוף סעיף 33 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
 2. עפ"י הסיכום שבין הסוכן המשטרתי לאברהם ראש, הוא היה אמור להצית תמורת שכר בסך ₪ 2,000 את דלת בית מגורים של מי שחייב כספים לאברהם ראש.
 3. עפ"י הסיכום שבין הסוכן המשטרתי לאברהם ראש - היה אמור הסוכן המשטרתי לשפוך ליטר וחצי בנזין על דלת בית החייב, לגרום לשריפה, ולברוח מהמקום.
 4. הנאשם נשלח ע"י אברהם ראש להראות לסוכן המשטרתי את מקום מגורי החייב.
 4. הנאשם הודה כי בתאריך 13.3.13, סמוך לשעה 14⁰⁰, הוא נפגש עם הסוכן המשטרתי בחולון לאחר שהגיע למקום ברכבו של אברהם ראש. הוא הסיע את הסוכן המשטרתי לשכונת התקווה בתל-אביב, ושם הצביע לפניו על דלת עץ בבית החייב, ברח' הרב רפאל אלנקווה 4 - דלת שאותה היה אמור הסוכן להצית, וכן הציג הנאשם לפני הסוכן נתיב מילוט מהמקום.
- הנאשם הואשם אפוא בכך שניסה לשדל, ביחד עם אברהם ראש, את הסוכן המשטרתי לשלח אש במזיד בדבר

עמוד 1

ב. **הסדר הטיעון**

5. באי-כוח הצדדים הגיעו להסדר טיעון שלפיו עתרו במשותף לבית המשפט להטיל על הנאשם חמישה חודשי מאסר, עם אפשרות לריצוי בעבודות שירות - אם ימצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, וכן מאסר על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪ או מאה ימי מאסר תמורתו.

ג. **טיעוני באי-כוח הצדדים**

6. באת-כוח המאשימה עתרה לבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון, בהדגישה את חומרת העבירה ואת הקשיים הראייתיים שעמדו לפני התביעה בתיק דנן. לדבריה, העונש שעליו הסכימו באי-כוח הצדדים מתיישב עם חלקו של הנאשם בתיק דנן, לעומת חלקם של האחרים: שרון ראש, אשר נדון על-ידי מותב אחר (כבוד השופט צבי גורפינקל), לאחר גישור (לפני כבוד השופט גלעד נויטל), לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עוד לדבריה, תפקידו של הנאשם אף הוא היה תפקיד משני לעומת המבצע העיקרי - אברהם ראש. נוסף לכך מעשה ההצתה כביכול היה מבויים בסופו של דבר בידי הסוכן המשטרתי.

7. באת-כוח המאשימה התייחסה לגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1), הכולל עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד (בשנת 1995), עת נדון הנאשם למאסר על-תנאי, קנס ותשלום פיצוי; עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית; ואת הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2008 בגין מעשה עבירה משנת 2005 של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. אליבא דתביעה, עסקינן ברישום פלילי ישן ולא-רלוונטי.

8. בא-כוח הנאשם עתר אף הוא לבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון, בציינו כי הנאשם הודה מיד בבית המשפט וחסך הן מזמנו של בית המשפט הן מזמנם של העדים, וביקש לראות בהודיית הנאשם הבעת חרטה מצדו, וכן הוסיף כי בת זוגו של הנאשם - אחותם של בני משפחת ראש - כורעת ללדת בימים אלו.

ד. **דין**

9. עסקינן בעבירה חמורה, אלא שהמשודל לביצוע העבירה היה סוכן משטרה, וכך ההצתה הייתה מבוימת. הנאשם שלפניי איננו העבריין העיקרי, אלא שותף משני שנפנה לעבור את העבירה כנראה בשל קשר משפחתי, ומכל מקום לא הוכחה קבלת תמורה בעבור המעשה. הנאשם הודה, וניתן לומר

שהוא התרחק ממעשי פשיעה בתשע השנים האחרונות.

הנאשם משמש שף, ובכוונתו להמשיך ולעבוד בתפקיד זה לאחר ביצוע עבודות השירות, ואולי אף במהלכן, בשעות הערב.

10. סימן א1 לתיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2012, ,,הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", אינו מתייחס מפורשות לענישה כאשר הצדדים מגיעים לסדר טיעון.

אין ספק כי שיקולי בית המשפט בעת גזירת העונש כאשר מוצג טווח ענישה מוסכם אינם זהים לשיקולים כאשר גזירת העונש אינה מצויה במסגרת הסדר.

בעניין זה ראו הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 65) (הסדר טיעון), התש"ע-2010, שבה הוצע בסעיף 220א(א) לקבוע: ,,הציגו בעלי הדין בפני בית המשפט הסדר טיעון הנוגע לעונש או לתוצאות משפט אחרות[...] ינחה עצמו בית המשפט בגזירת הדין לפי הסדר הטיעון".

11. משהוצג הסדר טיעון והוא איננו פוגע באינטרס הציבורי נוטה בית המשפט לכבדו.

לאור כל המקובץ לעיל אני מטילה על הנאשם העונשים כדלקמן:

(א) חמישה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות בבית יהודי בוכרה ברח' הכינור 2, קריית-שלום, תל-אביב, בימים א-ה, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות בתאריך 10.4.14 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות;

(ב) 12 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים מתוך ריצוי עבודות השירות העבירה שבה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע;

(ג) קנס בסך 10,000 ₪ או מאה ימי מאסר תמורתו.

אם אכן הופקדו 2,000 ₪ להבטחת התייצבותו של הנאשם בתיק מעצרים בירושלים, כנטען מפי בא-כוחו - יקוזז סכום זה מסכום הקנס לאחר שהסנגור ימציא למזכירות בית המשפט את מספר התיק שבו הופקד הסכום האמור לעיל.

יתרת הסכום (אם אכן הופקד הסכום בסך 2,000 ₪ כאמור) תשולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים, החל בתאריך 1.4.14.

הודע לנאשם על זכותו לערער בבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

**ניתנה והודעה היום, י'
אדר תשע"ד (10
בפברואר 2014),
במעמד הנוכחים.
יהודית אמסטרדם,
שופטת**

רשמו ש' ונונו וא' לביא

הוקלדעלידישלינונו